

København, marts 2026

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Att. Mads Rahbek Bach Rasmussen/Thorbjørn Bendix Kleif

(teletilsagn@erst.dk)

Høringssvar vedrørende Energi Fyns frivillige tilsagn – markedsregulering for de kommende fem år

Fastspeed fremsender hermed høringssvar vedrørende Energi Fyns udkast til frivillige tilsagn for engrosmarkedet for netadgang til højhastighedsbredbånd i EF's SMP-område.

Det er Fastspeeds vurdering, at Energi Fyns tilsagn i sin nuværende form ikke adresserer de centrale konkurrenceproblemer, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen selv har identificeret i markedsanalysen. Tilsagnet rummer en række strukturelle og metodiske udfordringer, herunder risiko for overdækning (bl.a. gennem uregulerede tillægsydelser, oprettelser og installationsomkostninger), en høj grad af prisfleksibilitet, et begrænset og utilstrækkeligt prisklemmeværn, samt manglende mekanismer, der kan sikre reel forudsigelighed, gennemsigtighed og ikke-diskrimination for eksterne tjenesteudbydere.

På denne baggrund vurderer Fastspeed, at Energi Fyns tilsagn ikke bør gøres bindende i den foreliggende form. Der er behov for væsentlige ændringer af tilsagnet, eller alternativt pålæggelse af fuld ex ante-regulering, som kan sikre stabile, omkostningsbaserede og konkurrenceneutrale engrosvilkår i EF's SMP-område.

Nedenfor følger en gennemgang af udvalgte, væsentligste problemstillinger. I parentes efter hver punktoverskrift er angivet, hvilke punkter/paragraffer, der primært (og ikke udelukkende) henvises til i tilsagnsudkastet.

1. Engrospriser og maksimalprisregulering

1.1 Energi Fyns foreslåede maksimalpris på 272 kr./md. er ikke tilstrækkeligt begrundet (§7.2.2)

Energi Fyn foreslår en maksimalpris på 272 kr./md. for FBSA-adgang, eksklusiv mediekonverter. Dette prisniveau er ikke underbygget af en transparent eller omkostningsbaseret forklaring i tilsagnet, og det fremstår uklart, hvorfor netop dette niveau er valgt. Samtidig repræsenterer 272 kr. et markant prishop i forhold til både Energi Fyns nuværende engrospriser og tilsvarende produkter hos andre netejere, hvilket kan få væsentlige konsekvenser for både tjenesteudbydere og slutkunder.

Når et tilsagn skal fungere som et effektivt værn mod overdækning og sikre stabile, konkurrenceneutrale og omkostningsbaserede engrosvilkår, bør maksimalprisen være klart

forankret i dokumenterede omkostninger og LRAIC-principper. Det er ikke tilfældet her. Den betydelige prisstigning rejser derfor tvivl om, hvorvidt den foreslåede maksimalpris reelt afspejler Energi Fyns faktiske driftsomkostninger, eller om den skaber et unødigt højt og konkurrencebegrænsende prisniveau.

1.2 Uregulerede installationsomkostninger og gebyrer giver i praksis Energi Fyn fri prissætning (§7.1.3, §7.2.2, §7.2.6)

Energi Fyns tilsagn fastsætter en maksimalpris for selve FBSA-abonnementet, men en lang række uundgåelige engrosomkostninger er fuldstændigt uregulerede. Tilsagnet indeholder hverken prisloft, omkostningsprincipper eller rimelighedskrav for centrale elementer såsom installationsomkostninger, administrative oprettelsesgebyrer, PoI-relaterede tillæg, fejlretnings- og servicegebyrer, accessoriske og ikke-accessoriske ydelser samt mediekonverteren, som enhver tjenesteudbyder nødvendigvis skal købe for at kunne levere produktet.

Da sådanne omkostninger udgør en integreret og uundgåelig del af den reelle engrospris, betyder deres manglende regulering, at Energi Fyn i praksis har fri prissætning på en betydelig del af engrosydelsen. Dermed kan Energi Fyn – helt uden at overtræde den formelle maksimalpris – flytte prisstigninger over i de uregulerede omkostningskomponenter og dermed omgå prisloftet, hvilket skaber risiko for overdækning.

Det er positivt, at Energi Fyn indekserer det administrative oprettelsesgebyr efter nettoprisindekset (§7.2.4), men det bør præciseres, at denne mekanisme også gælder ved overgangen fra 2026 til 2027, så der ikke er usikkerhed om hvorvidt gebyret kan hæves ureguleret ved tilsagnets ikrafttrædelse.

For at tilsagnet skal fungere efter hensigten, bør alle nødvendige engrosomkostninger derfor omfattes af enten (1) et selvstændigt prisloft, (2) et LRAIC-baseret omkostningsprincip eller (3) en gennemsigtighedsforpligtelse kombineret med rimelighedskrav. Uden sådanne værn vil reguleringen gradvist blive udhulet, og den effektive engrospris på Energi Fyns net vil i praksis stå uden reel regulatorisk kontrol.

1.3 Et prispræmievindue på +20% uden omkostningsmæssig begrundelse (§7.2.5)

Energi Fyns tilsagn giver mulighed for at prissætte enkelte hastighedsprodukter op til 20% over den regulerede gennemsnitlige maksimale netleje. Denne betydelige prisfleksibilitet er ikke ledsaget af nogen dokumenteret omkostningsmæssig forskel ved levering af de forskellige hastigheder. I praksis er omkostningerne ved at levere højere eller lavere hastigheder stort set identiske, hvorfor en prispræmie på +20% ikke kan begrundes teknisk eller økonomisk.

Når en SMP-udbyder får mulighed for at pålægge væsentligt højere priser på udvalgte hastigheder uden omkostningsmæssig retfærdiggørelse, skaber det et regulatorisk smuthul, hvor prisstigninger kan koncentreres dér, hvor efterspørgslen er højest. Det underminerer intentionen bag maksimalprisreguleringen og åbner for potentiel overdækning.

Et prispræmievindue af denne størrelse er derfor uforeneligt med effektiv og omkostningsbaseret regulering, fordi det skaber ustabile og konkurrenceforvridende engrosvilkår og udhuler beskyttelseseffekten af den gennemsnitlige maksimale netleje.

1.4 Udelukkelse af hastigheder over 1000 Mbit udhuler priskontrollen over tid (§7.2.3)

Energi Fyns gennemsnitlige maksimale netleje gælder alene for hastigheder op til 1.000 Mbit/s. Dermed står alle højere hastigheder helt uden prisregulering, også selvom Energi Fyn selv i februar offentliggjorde planer om at introducere XGSPON-baserede hastigheder i den kommende periode¹. Når Energi Fyn allerede forventer at tilbyde hastigheder over 1 Gbit i tilsagnsperioden, betyder fraværet af regulering, at en stigende del af produktporteføljen vil være fuldstændig ureguleret.

I takt med at efterspørgslen flytter sig mod højere hastigheder, vil dette gradvist udhule priskontrollen, fordi reguleringen kun omfatter hastigheder, som ikke nødvendigvis vil være markedsrelevante i størstedelen af tilsagnsperioden. Det åbner for potentiel overdækning, da Energi Fyn frit kan prissætte de hastigheder, der bliver mest efterspurgt.

For at tilsagnet skal fungere efter hensigten, bør alle udbudte hastighedsprodukter (inklusive hastigheder over 1000 Mbit) indgå i beregningen af den gennemsnitlige maksimale netleje. Ellers risikerer prisreguleringen hurtigt at miste sin effekt.

1.5 Et ustabilt prisloft: 5%-grænsen er hverken fast, forudsigelig eller gældende i overgangsåret (§7.2.7)

Selv om Energi Fyn i tilsagnsudkastet foreslår et årligt loft over prisændringer på maksimalt +5%, er dette ikke et reelt loft. Energi Fyn forbeholder sig nemlig retten til at hæve priserne mere end 5%, hvis den samfundsmæssige inflation overstiger dette niveau. Dermed kan Energi Fyn i praksis vælge mellem at anvende 5%-loftet eller nettoprisindekset, alt efter hvilken mekanisme der giver den højeste pris. Et prisloft kan ikke fungere, hvis man kan 'cherry-picke' mellem to forskellige reguleringsmetoder.

Usikkerheden forværres yderligere af, at tilsagnet slet ikke beskriver, hvordan priserne (herunder uundgåelige omkostningselementer som bl.a. mediekonverteren) må udvikle sig i overgangsåret mellem to tilsagnsperioder. Uden et loft i skæringsåret kan Energi Fyn foretage markante prisstigninger ved periodeskiftet uden at overtræde tilsagnet.

Denne kombination af undtagelser og manglende præcisering af overgangsregulering skaber betydelig risiko og uforudsigelighed for eksterne tjenesteudbydere, der er afhængige af stabile engrospriser for at kunne planlægge produkter, marginer og kundekommunikation.

Der bør derfor fastsættes et bindende loft på maks. +5% for alle relevante omkostningselementer (inkl. mediekonverter samt øvrige, nødvendige omkostningselementer) både inden for perioden og i overgangsåret. Uden dette udhules reguleringens formål, og både tjenesteudbydere og slutbrugere risikerer uigennemsigtige og markante prishop.

¹ <https://www.energifyn.dk/nyheder-og-presse/02-02-2026-energi-fyn-skifter-fiberteknologi-og-fremtidssikrer-fibernettet-pa-fyn/>

1.6 Varslingskravet på 3 måneder er utilstrækkeligt – og forværres af manglende varslingsregler for nye og nedlukkede produkter (§4.1.4, §7.2.7)

Energi Fyn opererer i tilsagnet med et varslingskrav på kun 3 måneder for prisændringer. For eksterne tjenesteudbydere, der er fuldt afhængige af engrosprisen som central omkostningsdriver, er et så kort varsel ikke tilstrækkeligt til at justere detailpriser, opdatere systemer, gennemføre kundekommunikation eller tilpasse kommercielle beslutninger på en stabil måde. Denne asymmetri forværres af, at Energi Fyn som vertikalt integreret aktør naturligt har langt bedre intern indsigt i kommende ændringer end eksterne udbydere.

Usikkerheden bliver endnu større af, at Energi Fyn i §4.1.4 kun forpligter sig til at varsle introduktion eller nedlukning af produkter med "rimelig tid" – et meget vagt og ikke-bindende kriterium, som i praksis kan betyde meget kort varsel. For eksterne tjenesteudbydere, der er afhængige af stabile produktporteføljer og tekniske specifikationer, indebærer dette en uacceptabel forretningsmæssig risiko.

For at sikre reel konkurrence og forudsigelighed bør varslingskravet derfor hæves til mindst 6 måneder – både for prisændringer og for introduktion eller udfasning af produkter. Kun med et klart og længere varsel får tjenesteudbydere en realistisk mulighed for at tilpasse sig uden unødigt økonomisk og kommercielt pres.

2. Prisklemmetilsynet – utilstrækkeligt og uden reel betydning og regulatorisk værdi

Som bilag 1 til dette høringssvar vedlægges Fastspeeds generelle kommentarer om prisklemmetilsyn, som også blev fremsendt til Erhvervsstyrelsen i august. Disse vurderinger er fuldt ud relevante for Energi Fyns udkast til tilsagn såvel som for de øvrige SMP-udpegede netejere, og bilaget skal derfor betragtes som en integreret del af dette høringssvar.

Det fremlagte tilsagn fra Energi Fyn indeholder ingen reelle forbedringer af det eksisterende prisklemmeværn. Tværtimod videreføres et tilsyn, der allerede har vist sig at være tandløst og uden praktisk effekt. De centrale problemer med metodik, produktdækning, gennemsigtighed, egenkontrol og manglende håndhævelsesmekanismer står dermed uændrede.

Nedenfor følger Fastspeeds specifikke bemærkninger til Energi Fyns udkast til tilsagn.

2.1 Mindste Dækningsbidrag (§7.3)

Fastspeed anbefaler, at Energi Fyn som led i prisklemmetilsynet indfører et egentligt og fuldt omkostningsbaseret Mindste Dækningsbidrag. Dette er nødvendigt for at skabe reel gennemsigtighed om det økonomiske råderum for eksterne tjenesteudbydere og for at sikre, at prisklemmetesten afspejler de faktiske og uundgåelige omkostninger, en effektiv konkurrent står over for på Energi Fyns net.

Et retvisende Mindste Dækningsbidrag bør som minimum omfatte:

- IP-transport og IP-konnektivitet

- PoI-porte og PoI-kapacitet
- IPv4-ressourcer
- Core-netværksomkostninger (DHCP, DNS, radius, routere, samhusning, strøm mv.)
- CPE-logistik og refurbish-omkostninger
- Administrative gebyrer (oprettelser, flytninger, annulleringer, fejlretningsgebyrer mv.)
- Alle nødvendige accessoriske og ikke-accessoriske ydelser
- IT-udviklingsomkostninger og afskrivninger
- Kundeservice- og driftssupport
- Markedsføringsomkostninger, herunder kampagnerabatter
- Finansielle omkostninger og kapitalbinding
- En rimelig profit som afspejler markedsrisiko og et nødvendigt afkast på investeret kapital

Uden at disse omkostningselementer indgår, vil et Mindste Dækningsbidrag være misvisende og ikke sikre den gennemsigtighed, der er nødvendig for at forhindre margin squeeze. En komplet og omkostningsægte model er derfor afgørende for, at prisklemmetilsynet i §7.3 kan fungere som et effektivt og troværdigt konkurrenceværn.

2.2 Et prisklemmetilsyn, der kun omfatter ét produkt, kan ikke fungere (§7.3)

Energi Fyn lader kun prisklemmetilsynet omfatte ét flagskibsprodukt, som Energi Fyn udpeger ud fra et kriterium om at være det mest solgte produkt. Selv om der er visse rammer for udvælgelsen, betyder modellen i praksis, at hele prisklemmetilsynet hviler på ét enkelt produkt, mens langt størstedelen af Energi Fyns detailportefølje (herunder kampagner, retention-tilbud, bundles, partneraftaler, foreningsaftaler og alle individuelt forhandlede priser) står helt uden regulatorisk kontrol.

Den eksisterende kundebase og de mest kommercielt betydningsfulde produkter er ligeledes undtaget, uanset hastighed, anciennitet eller rabatstruktur. Dermed kan Energi Fyn påvirke marginerne på de vigtigste produkter uden risiko for, at prisklemmetilsynet nogensinde aktiveres.

Et prisklemmetilsyn, der kun kontrollerer ét produkt udvalgt af Energi Fyn, kan hverken identificere systematiske marginproblemer eller forhindre konkurrenceforvridende adfærd. I praksis giver det en SMP-udbyder meget betydeligt spillerum til at udøve prisklemme uden reel risiko for regulatorisk indgriben. Et sådant tilsyn er derfor uden regulatorisk værdi og uforeneligt med effektiv konkurrencebeskyttelse.

2.3 "Møde konkurrencen"-bestemmelsen er konkurrenceretligt uholdbar (§7.3.2)

Energi Fyn ønsker mulighed for at "møde konkurrencen" ved at matche konkurrenters priser, også i situationer, hvor dette indebærer, at Energi Fyns detailpris kan sættes så lavt, at

marginen mellem engros- og detailpris ikke dækker Energi Fyns egne omkostninger. En sådan bestemmelse er konkurrenceretligt uholdbar og undergraver selve formålet med et prisklemmetilsyn.

For en dominerende, vertikalt integreret aktør som Energi Fyn kan "meeting the competition"-argumentet ikke anvendes som et forsvar mod prisklemme. EU-Domstolen har fastslået, at en dominerende virksomhed ikke må sælge under egne omkostninger, uanset hvilke kampagner eller rabatter mindre udbydere måtte tilbyde. I margin-squeeze-praksis skal vurderingen ske ud fra, om en lige så effektiv konkurrent kan konkurrere, og ikke ud fra enkeltstående kampagnepriser hos mindre aktører.

Hvis Energi Fyn kan legitimere en prisklemme ved blot at matche en konkurrents midlertidige kampagnepris, udhules prisklemmetilsynet i praksis. Det giver en SMP-udbyder mulighed for systematisk at presse marginerne under et bæredygtigt niveau og først hæve priserne igen, når konkurrenterne er svækket. En sådan mekanisme er uforenelig med effektiv og EU-konform prisklemmeovervågning og bør derfor fjernes fra tilsagnet.

2.4 Kundelevetid og omfanget af tillægsprodukter i prisklemmetesten (§7.3.1–7.3.4)

Energi Fyn baserer i den almindelige prisklemmetest kundelevetiden på Energi Fyns egen detailkundebase (§7.3.1), hvilket er metodisk problematisk, da en SMP-aktørs egne levetider ofte er markant længere end, hvad en effektiv konkurrent realistisk kan opnå. En sådan konstruktion udvander prisklemmekravet og gør det lettere for Energi Fyn at undgå at udløse en prisklemme, selv når marginen i praksis er utilstrækkelig.

Samtidig anvender Energi Fyn en kundelevetid på 48 måneder udelukkende i forbindelse med bestemmelsen om "møde konkurrencen" (§7.3.2). Det er inkonsistent og giver Energi Fyn mulighed for at vælge den levetidsforudsætning, som er mest fordelagtig i den konkrete test. For at sikre en robust og EU-konform prisklemmevurdering bør 48 måneder anvendes konsekvent i alle prisklemmetests, herunder i den almindelige marginberegning.

Energi Fyn lægger desuden op til at inkludere et meget bredt udvalg af tillægsprodukter i prisklemmeberegningen – herunder Smart-WiFi, online harddisk, sikkerhedsprodukter, teknikerhjælp mv. (§7.3.4). Disse ydelser er ikke naturlige eller uundgåelige dele af det relevante bredbåndsprodukt og bør derfor ikke indgå i marginberegningen. Når så mange frivillige tilvalgs-elementer inkluderes uden klare afgrænsninger, risikerer prisklemmetesten at blive uigennemsigtig og kunstigt forbedret, så en reel margin squeeze skjules.

Kombinationen af brugen af Energi Fyns egne kundelevetider og et bredt, upræcist tillægsproduktfelt betyder, at prisklemmetilsynet i sin nuværende form ikke fungerer som et effektivt konkurrenceværn. Kun ved at standardisere kundelevetiden til 48 måneder i alle tilfælde og afgrænse tillægsprodukterne til strengt nødvendige elementer, kan prisklemmetesten blive retvisende og regulatorisk brugbar.

2.5 Manglende rammer for identifikation og afhjælpning gør Energi Fyns prisklemmetilsyn uanvendeligt (§2.2, §7.3)

Energi Fyns tilsagn indeholder ingen beskrivelse af, hvordan eksterne tjenesteudbydere skal kunne identificere, påpege eller dokumentere en prisklemme. Der stilles ingen krav til transparens, datadeling, metode, dokumentation eller rapportering, og engroskunder gives ingen rettigheder til at få indsigt i de beregninger, der ligger til grund for Energi Fyns prisklemmetest. Hele tilsynet baseres dermed på, at Energi Fyns egen ledelse udfører egenkontrol, uden uafhængig verificering og uden nogen reel mulighed for konkurrenter eller KFST for at teste eller efterprøve resultatet i praksis.

Lige så alvorligt er det, at tilsagnet ikke indeholder nogen klar afhjælpningsmekanisme, hvis en prisklemme faktisk konstateres. Energi Fyn omtaler kun interne prisjusteringer som mulige løsninger, men der findes ingen regler for, hvordan prisklemmer (ud over de særlige kampagnematch-scenarier) skal håndteres. Der er ingen krav til tidsfrister, ingen dokumentationspligt og ingen proces for, hvordan en prisklemme kan rejses, behandles eller korrigeres. Dette betyder, at en overtrædelse hverken nødvendigvis opdages, håndteres eller afhjælpes.

Et prisklemmetilsyn, der både mangler klare kriterier for identifikation og bindende procedurer for afhjælpning, og som samtidig udføres udelukkende af Energi Fyn selv, kan ikke fungere som et effektivt regulatorisk værn. I praksis giver det Energi Fyn mulighed for at udøve prisklemme uden reel risiko for konsekvens, fordi hverken tjenesteudbydere eller myndigheder kan efterprøve kontrollen på et operationelt niveau.

Derfor bør tilsagnet indeholde eksplicitte, bindende og verificerbare procedurer for både identifikation og afhjælpning af prisklemmer.

3. Samlet vurdering og anbefaling

Energi Fyns tilsagn vil hverken sikre omkostningsorienteret prissætning, effektiv konkurrence eller regulatorisk stabilitet. Tværtimod risikerer tilsagnet at forstærke eksisterende strukturelle problemer, åbne for betydelig overdækning og efterlade centrale områder helt uden reel kontrol.

Fastspeed vurderer derfor, at Energi Fyns tilsagn i sin nuværende form ikke bør gøres bindende. Der er behov for enten væsentlige ændringer af tilsagnet eller alternativt pålæggelse af fuld ex ante-regulering for at sikre en velfungerende og bæredygtig engroskonkurrence i Energi Fyns SMP-område.

Bilag 1 – generelle kommentarer ift. prisklemmetilsyn

Prisklemmetilsyn

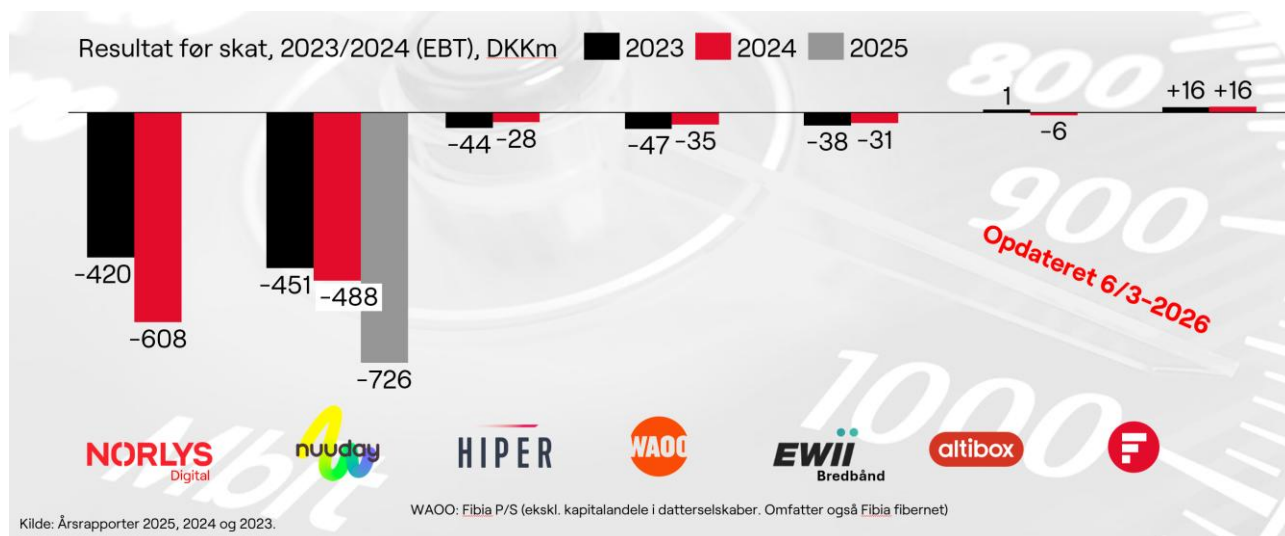
Fastspeed ønsker i dette høringssvar også at rette skarpt fokus på en problemstilling, som vi løbende i indeværende tilsagnsperiode har rejst, og som efter vores opfattelse fortsat ikke er imødegået i tilstrækkeligt omfang: Det eksisterende prisklemmetilsyn på engrosmarkedet for højhastighedsbredbånd er langt fra tilstrækkeligt – hverken i konstruktion eller i praktisk håndhævelse – og har i sin nuværende form ingen reel opdragende eller præventiv effekt over for SMP-udpegede infrastrukturejere. Med andre ord er det helt afgørende, at der sker en regulering og revidering af rammer og vilkår for prisklemmetilsyn fra de nuværende tilsagn til de eventuelle tilsagn, der vil gælde i en kommende regulerings-/tilsagnsperiode.

Manglende central håndhævelse og sanktioner

Som vi også løbende i nuværende tilsagnsperiode har påpeget, så er det dybt problematisk, at ansvaret for og udøvelsen af prisklemmetilsynet er flyttet fra Erhvervsstyrelsen til at ske som egenkontrol blandt markedets aktører. At Erhvervsstyrelsen ikke påtager sig en central, proaktiv rolle i selve tilsynet med prisklemmer, men i stedet overlader opgaven til markedets aktører, har vist sig i praksis ikke at fungere. Samtidig er den nugældende praksis med egenkontrol yderst ineffektiv, idet den indebærer, at en potentiel prisklemme først skal opdages og dokumenteres af en forurettet tjenesteudbyder, som derefter må gennem en langsommelig proces for at få problemet anerkendt. Samtidig eksisterer der en massiv informations-asymmetri mellem SMP-udpegede aktører og konkurrerende tjenesteudbydere ift. hvilke omkostningsniveauer, man hos SMP-aktøren finder relevant at indregne i en prisklemmeberegning.

Selv hvis en prisklemme påvises, giver reglerne den vertikalt integrerede udbyder tid til at justere priserne, uden at der pålægges reelle konsekvenser i form af bøder eller andre sanktioner. Denne mangel på håndhævelse betyder i praksis, at SMP-udbydere har fuld frihed til at anvende midlertidige kampagneprodukter eller kortvarige prissætninger, der presser konkurrenter ud, uden risiko for effektiv indgriben. Særligt de største, vertikalt integrerede udbydere har gennem en årrække reelt opretholdt en konkurrenceforvridende og konkurrencebegrænsende adfærd og vist, at de er villige til at sælge til langt under omkostningerne, og har år efter år præsteret massive underskud, der relaterer sig til deres aktiviteter i detail-markedet. Både Norlys Digital og Nuuday lægger i deres seneste årsrapporter ikke skjul på, at det fortsat er planen at drive tjenesteudbyder-forretning med markante underskud².

² Hiper forventer i deres ledelsesberetning i 2024-årsregnskabet et underskud før skat på mellem DKK -25m og -10m i 2025. Norlys Digital A/S forventer i 2025 et negativt resultat før skat i intervallet DKK -550m til -650m. Nuuday oplyser ikke forventninger til resultat før skat, men forventer i deres årsregnskab en flad udvikling i EBITDA i 2026.

Denne adfærd har ligeledes givet anledning til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (KFST) af blandt andet samme årsag har fundet det nødvendigt at igangsætte en undersøgelse af konkurrence-vilkårene netop på bredbåndsmarkedet: (<https://kfst.dk/pressemeddelelser/kfst/2025/20250624-konkurrence-og-forbrugerstyrelsen-ser-naermere-paa-bredbaandsmarkedet>).

KFSTs igangværende undersøgelse er netop et symptom på den skævvredne konkurrencesituation i tjenesteudbyder-leddet, og derfor er det bydende nødvendigt, at ERST sikrer, at der fremadrettet sker en bedre sikring mod prisklemmer end det p.t. er tilfældet.

Konstruktionen muliggør strategisk misbrug

De nuværende tilsagn åbner for, at prisklemmer kan implementeres midlertidigt – eksempelvis gennem aggressive kampagner – med skade for konkurrenter, hvorefter priser blot kan normaliseres igen efterfølgende. Denne dynamik undergraver fuldstændigt formålet med prisklemmetilsyn, som netop burde forhindre sådanne strategiske misbrug.

Fravær af præventiv effekt

Et effektivt prisklemmetilsyn skal virke afskrækkende – ikke blot korrigerende efter skaden er sket. Den nuværende model er hverken hurtig, stram eller forudsigelig nok til at afholde SMP-udbydere fra at teste grænserne for, hvor langt de kan gå. Tværtimod skaber den incitament til at udnytte hullerne i tilsynet.

Behov for en styrket model

Vi anbefaler, at prisklemmetilsynet ændres fundamentalt, så der fremadrettet tages hånd om nogle af de utilstrækkeligheder, som i dag er tilfældet i de gældende tilsagn. Således bør et prisklemmetilsyn justeres, så det:

- drives og overvåges aktivt af Erhvervsstyrelsen, ikke af konkurrenterne selv.
- indebærer faste og korte frister for behandling af potentielle prisklemmer.
- indeholder automatisk gældende sanktioner ved konstaterede overtrædelser, herunder økonomiske bøder.
- omfatter krav om forudgående varsling af prisændringer på engros- og detailprodukter, så myndigheder kan vurdere risikoen for prisklemmer før implementering.

- lukker for brug af midlertidige kampagnepriser, der kan have prisklemmeeffekt.
- omfatter alle produktvarianter, og ikke begrænses til kun meget få såkaldte flagskibsprodukter.
- ikke er begrænset til de produkter, der er synligt tilgængelige i salgsvinduet for nye kunder – men også omfatter skuffe-tilbud, samt eksisterende kunders priser og produkter.
- også omfatter bundle-produkter/pakker.
- inkluderer ”kollektivt forhandlede priser”, herunder priser tilbudt i foreningsmarkedet – idet dominerende tjenesteudbydere i dag kan omgå et effektivt prisklemmetilsyn gennem pris- og rabataftaler³.

Så længe prisklemmetilsynet forbliver i sin nuværende udformning, er der ingen reel beskyttelse af konkurrencen på højhastighedsbredbåndsmarkedet. Det vil i praksis være muligt for SMP-udpegede infrastrukturejere at fastholde eller forværre en konkurrenceforvridende markedsstruktur, til skade for både tjenesteudbydere og slutbrugere.

Vi opfordrer derfor kraftigt til, at Erhvervsstyrelsen revurderer tilsynets konstruktion, indfører aktiv myndighedskontrol og sikrer, at tilsynet får en reel præventiv effekt. Vores forslag er desuden, at Erhvervsstyrelsen overvejer at reintrodere et prisklemmeværktøj lig den excel-model, der tidligere har været anvendt for at sikre mod iværksættelse af prisklemmer. En sådan model vil gøre det enkelt og transparent for markedets aktører at gennemskue, hvad rammerne for at undgå iværksættelse af prisklemmer er – herunder også for de SMP-udpegede aktører – så der sikres, at tilsynet bliver yderst effektivt.

Detail-prissætning

For at værne mod prisklemmer og konkurrenceforvridende adfærd i slutbrugermarkedet, så kan de SMP-udpegede aktører med fordel pålægges at skulle prissætte deres detail-produkter ud fra en såkaldt ’cost-plus’ betragtning, dvs. at de pålægges altid at skulle operere med en i absolutte termer og på forhånd defineret margin til dækning af omkostninger i tjenesteudbyderleddet. Dette vil være en relativ enkel og effektiv metode til at sikre mod konkurrenceforvridende adfærd fra disse dominerende udbydere.

³ Et eksempel herpå er Hiper’s all-round rabat hos IDA, hvor der tilbydes 15 kr. i fast rabat pr. måned de første 10 år(!): <https://ida.dk/medlemsfordele/kontante-fordele/online-og-streaming/medlemsrabat-hos-hiper>.

Ifølge Nuuday er produkter med denne rabat ikke omfattet af prisklemmetilsynet, da det er en ”kollektivt forhandlet rabat”.